



DAUGAVAS VANAGU CENTRĀLĀ VALDE
LATVIEŠU APRŪPES BIEDRĪBA
Latvian Relief Society Inc., Lettischer Fursorgeerein, E.V.- Societe Lettone D'aide Mutuelle.
Mārstaļu iela 5, Rīga LV-1050

2015.gada 11.martā

Sveicieni Latviešu leģiona gada dienā!

Katru gadu, 16.martā, mēs pieminam Otrā pasaules karā kritušos latviešu karavīrus – mūsu jaunatni, kura pirms laika tika aizrauta mūžībā. Šogad, piemiņas dievkalpojums Rīgā notiks 16.martā, plkst. 10.00, Sv. Jāņa baznīcā, Skārņu ielā 24, lai pieminētu Otrā pasaules karā kritušos Latvijas karavīrus. Pēc dievkalpojuma notiks ziedu nolikšana pie Brīvības pieminekļa par godu musu varoņiem, leģionāriem, kuri atdeva savu dārgāko, savas dzīvības, cīnoties par mūsu tēvu zemi – Latviju; pēc ziedu nolikšanas, plkst. 13.00 notiks DV Latvijas Vanadžu kora atceres koncerts Lestenes baznīcā un plkst. 14.00 piemiņas brīdis - ziedu nolikšana un uzrunas Lestenes Brāļu kapos. Pirms tam, 13.martā, plkst. 14.00, notiks seminārs ārzemju diplomātiem Kara muzejā, lai sniegtu diplomātiem informāciju par neseno Latvijas vēsturi – *notikumi pirms Otrā pasaules kara; notikumi Otrā pasaules kara priekšvakarā; Otrais pasaules karš; pēckara okupācijas gadi.*

Atcerēsimis, ka Latviešu leģiona karavīri cīnījās pret Padomju Savienības brutālo okupācijas varu, kas bija nelegāli okupējusi Latviju, terorizējusi Latvijas pilsoņus un 1940.-1941.g. nogalinājusi-deportējusi vismaz 34250 no mūsu tautas, to starpā arī 50%+ no Latvijas armijas virsniekiem. Lai pilnībā izprastu Otrā pasaules kara laika darbību un psiholoģiju, kas dominēja tajā laikā, ir jāpatur prātā sekojošie fakti: 1) Neviena Latviešu leģiona vienība nav ņēmusi dalību kādās nekareiviskās vai apšaubāmās akcijās frontes aizmugurē vai frontē; 2) Leģiona vienības ir cīnījušās tikai frontē un tikai pret lieliniekiem (Sarkano armiju), un, neviena Leģiona vienība nav cīnījusies pret Rietumu sabiedrotiem; 3) Otro pasaules karu neiesāka Latvija, kas bija pasludinājusi neitralitāti, kad sākās Otrais pasaules karš; Padomju Savienība, būdama Vācijas slepenā sabiedrotā, 1939. gadā kopā ar Vāciju 1939. gadā okupēja Poliju, pēc tam uzbruka Somijai un 1940. gadā okupēja Latviju un parējās Baltijas valstis; 4) Abi, krievi (1940.-1941.g. un 1944.-1945.g.) un vācieši (1941.-1945.g.), paveica zvēriskus Latvijā pret Latvijas iedzīvotājiem un citiem; pašiem latviešiem nebija nekāda teikšana vai kontrole.

Atcerēsimies to, ka pēc Otrā pasaules kara Rietumu sabiedrotie ļoti ātri atšifrēja starpību starp vācu "SS" un Latviešu leģiona karavīriem. Leģionāri nav nekad, ne juridiski, ne ideoloģiski, nedz arī no vāciešu puses, kādreiz bijuši, uzskatīti vai dēvēti par SS vīriem vai fīreriem. Nepakļausimies Krievijas un citu propagandai, kā tas arī šodien notiek par Ukrainu, kuru karavīri tiek saukti par fašistiem no Krievijas puses.

Šogad aprit 70 gadi kopš 1945.g. 16.martā tika paziņota Kurzemes cietokšņa aizstāvēšanās 5.lielkaujas beigas. Vēlos vēlreiz pieminēt, ka 16.marts ir Latviešu leģiona gadadiena; tā nav apvienojama ar 11.novembra Lāčplēša dienu, kurai ir pavisam cita nozīme Latvijas vēsturē; nevienam Otrā pasaules kara latviešu karavīram nav piešķirts Lāčplēša apbalvojums. Latviešu leģiona gadadiena (16.marts) ir saistīta ar Latviešu 15. un 19.divīzijas kopējām cīņām, kad abas latviešu divīzijas 1944.gada 16.-19.martā kopīgi piedalījās vienā no smagākajām kaujām Veļikajas upes krastos. „**Šī bija pirmā kauja, kuru abas latviešu divīzijas**

izcīnija kopīgi plecu pie pleca. Tā bija arī vienīgā kauja visā karā, kad abu divīziju vienības cīnījās kopīgā latviešu vadībā.” Šajā kaujā un vēlākās, no 1944.g. 16.marta līdz 1944.g. jūlija beigām, abas divīzijas kopā bija skaitliski zaudējušas veselas divīzijas sastāvu. Tāpēc, mums ir pienākums atcerēties un godināt mūsu kritušos Latvijas jauniešus, mūsu tautas ziedu, kuru bija nelegāli mobilizējusi otra vara (nacistiskā Vācija); tāpat, „**Latvijas valdības pienākums ir.... rūpēties par latviešu karavīru goda un cieņas aizskārums novēršanu Latvijā un ārzemēs**”, kā to deklarēja Latvijas Republikas Saeima 1998.gada 29.oktobrī.

Vēlos arī minēt, ka līdz 1944.g. 16.martam, 188 Latvijas patrioti bija parakstījuši **Latvijas Centrālās Padomes (LCP) „Memorands”**, ko bija sastādījis Konstantīns Čakste kopā ar citiem; Memorands bija datēts 1944.g. 17.martā un adresēts Latviešu leģiona ģenerālinšpektoram Rudolfam Bangerskim. Šī dokumenta parakstītāju vidū ir bijušais LR I, II, III, un IV (1925-1934) Saeimas priekšsēdētājs Pauls Kalniņš un citi - bijušais LR Ministru prezidents, bijušie LR ministri, bijušie Saeimas deputāti, Latvijas armijas ģenerāļi, žurnālisti, rektori, profesori, rakstnieki un citas Latvijā pazīstamas personības, ieskaitot Latvijas ev. lut. baznīcas arhibīskapu Teodoru Grīnbergu, Latvijas Katoļu baznīcas bīskapu Jāzepu Rancānu un Latvijas Pareizticīgo baznīcas metropolītu Augustīnu Pētersonu. LCP „Memorands” tekstā tiek teikts, ka „**Ienaidnieks no austrumiem atkal draudoši tuvojas Latvijas zemei....Pēc mūsu izpratnes otra pasaules kara tagadējā norisē tiešām pienācis brīdis, kad apdraudēta mūsu tautas dzīvība, pati tautas esamība, pienācis liktenīgais brīdis: būt vai nebūt. Pēc visiem dabas un cilvēces likumiem, neviens mums nevar apstrīdēt tiesības aizstāvēties, ja tiek apdraudēta mūsu nācija un tās esamība. Pamatojoties uz šīm atziņām, mēs deklarējam Latvijas tautas gribu un gatavību aizstāvēt visiem mums iespējamiem līdzekļiem Latvijas valsts robežas pret uzbrūkošo ienaidnieku.**” Autors O. Freivalds, rakstot 1954.gadā par „Kurzemes cietoksnis”, piemin šo LCP „Memorands” un norāda, ka „**Ģenerālinšpektors arī nekavējās šos iesniegumus, aiz kuriem stāvēja visa latviešu tauta, izmantot kā mutvārdu pieteikumus, tā rakstveida iesniegumos attiecīgām vācu iestādēm un vadītājām personām.**” Minētais LCP memorands ir svarīgs dokuments, kas puda Latvijas tautas gribu un lūdza, lai mūsu karavīri, leģionāri, aizstāv mūsu tēvzemi un tautu pret teroru, jaunām deportācijām un represijām, kuras mūsu tauta atkārtoti piedzīvoja zem Padomju Savienības okupācijas Otrā pasaules kara un pēckara gados!

Es aicinu visus tautiešus visās zemēs piedalīties 16.marta pasākumos – dievkalpojumos, piemiņu brīžos un ziedu nolikšanas pasākumos kapsētās, kurās atdusās mūsu kritušie Latvijas brīvības cīnītāji. Jūsu līdzdalība veicina mūsu Latvijas pilsoņu un sabiedrības saliedēšanu, vienotības veicināšanu un patiesās vēstures paušanu.

Daugavas Vanagi,sasauksimies!

Patiesā cieņā,

Andrejs Mežmalis
atv. flotiles admirālis
DV priekšnieks